

en geneesmiddelen of gemiddeld 37 frcs. per dag (hij schijnt een duren dokter en apotheker te hebben), 60.000 frcs. voor verzuim (of ruim 220 frcs. per dag!) en 150.000 frcs. voor de schade, die hij in het vervolg nog zal lijden, doordat een deel zijner praktijk is verlopen en hij ook niet zoo flink meer is als voorheen. De rechtbank heeft hem slechts 60.000 frcs. toegekend, met de zeer vriendelijke opmerking, dat een 68-jarig geneesheer na een zóó langdurige, eervolle en voorspoedige praktijk wel naar eenige vermindering van arbeid moet verlangen (*Lancet*).

EEN „VERGRIJP” TEGEN DE BEROEPSEER — Een Pruisisch arts had voor een onderwijzeres een attest afgegeven, dat zij verlof noodig had, maar daarop *niet* vermeld, dat het meisje gravida was. Wegens dit verzuim is hij, niet door den gewonen rechter, die van zulke dingen geen begrip heeft, maar door de eererechtbank veroordeeld tot 200 mark boete, en het eeregerechtshof heeft deze straf bevestigd, omdat nalatigheid bij het opstellen van attesten, die voor de overheid bestemd zijn, een ernstig vergrijp is tegen de beroepsplicht (*Allg. med. Centralz.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

GENEESKUNDIGE BETREKKINGEN BIJ VERZEKERINGS- MAATSCHAPPIJEN.

Onder bovenstaand opschrift vermeldt de geachte secretaris van de Centrale commissie voor de beroepsbelangen in het nummer van 10 Dec. 1901 de voorwaarden door een verzekeringsmaatschappij gesteld om daarna een benoeming als controleerend geneesheer te verkrijgen.

Ik heb gegronde redenen te vermoeden, dat dit dezelfde maatschappij betreft als die vóór korten tijd aanbod de keuringen harer candidaten, hier ter stede, uitsluitend door mij te doen verrichten. Terwijl de gemachtigde mij de verzekering gaf, dat verschillende candidaten op keuring wachtten, waarvan hij de formulieren bij zich droeg, legde hij mij van uit zijn portefeuille eenige lange lijsten met namen voor. Toen ik schertsender wijze vroeg, of dit alle candidaatverzekerden waren, die door mij gekeurd moesten worden, kreeg ik ten antwoord, dat deze lijsten de namen der aandeelhouders bevatten en dat de directie erop gesteld was, mijn naam er onder te mogen plaatsen; de aandelen waren van verschillend bedrag al of niet volgestort.

Ik deed het volgende voorstel: aangesteld als eenige keurings-geneesheer hier ter stede voor de maatschappij, mag mij 10 pCt. der uit te betalen honoraria gekort worden om, wanneer die gekorte 10 pCt. het bedrag vergetenwoordigen van een „volgestort” aandeel, mij dit te doen toekomen.

Wat verder over dit voorstel gesproken werd, verzwijg ik maar . . . , de keuringsformulieren gingen of bleven in de portefeuille.

Breda, December 1910.

Dr. G. S. MOEREL.
